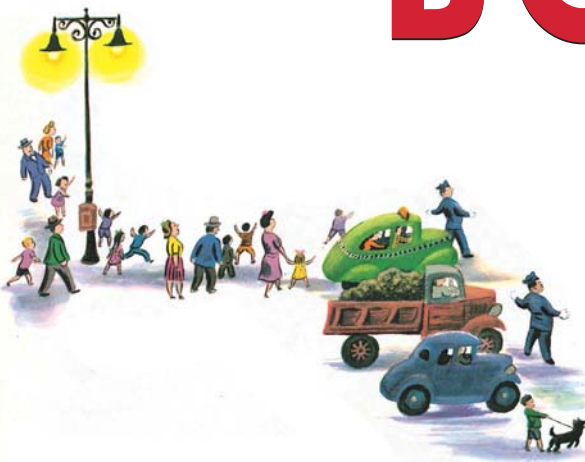
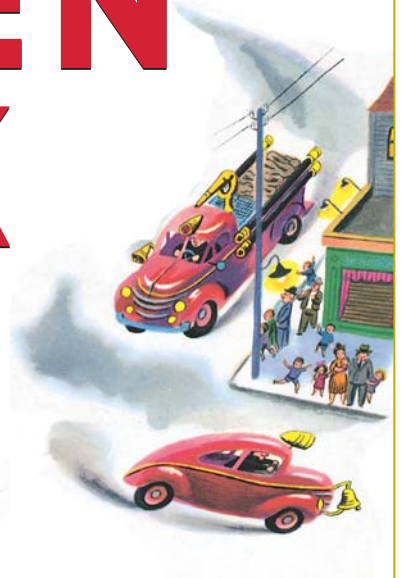


Het Gouden

BRAND WEER MANNEN BOEK



RUBINSTEIN

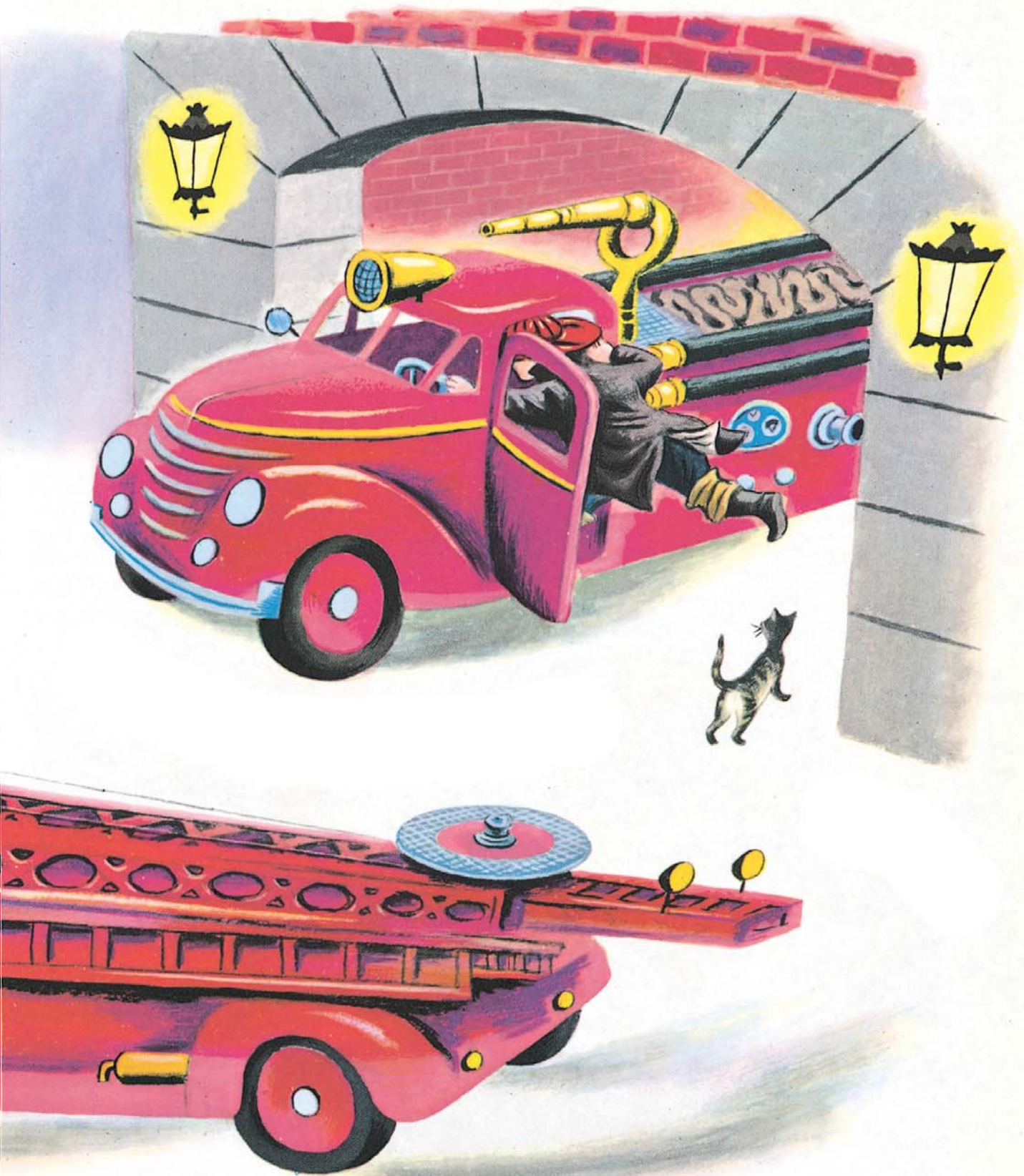


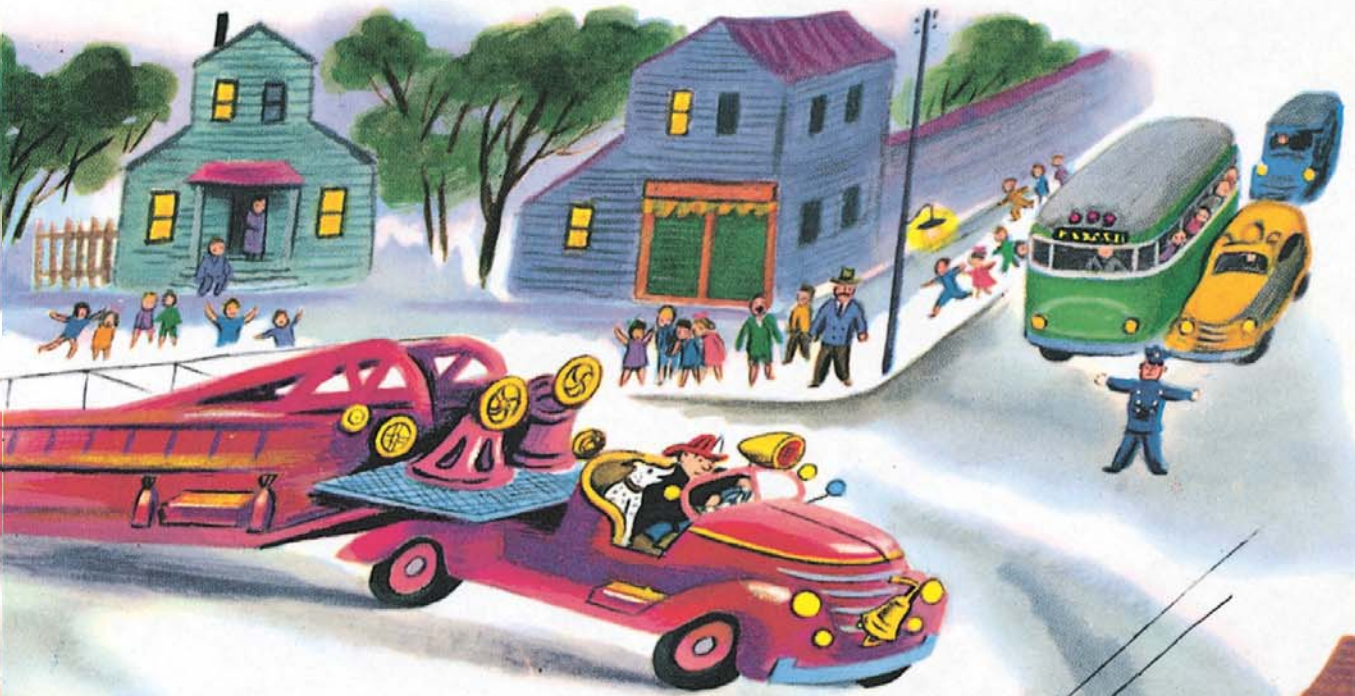


Er was eens een huisje en daar woonde de familie Lutteput. Op een nacht kwam er brand in het huisje. Eerst een klein vuurtje met één klein vlammetje, toen een groot vuur met een boel grote vlammen. En de familie Lutteput sliep.

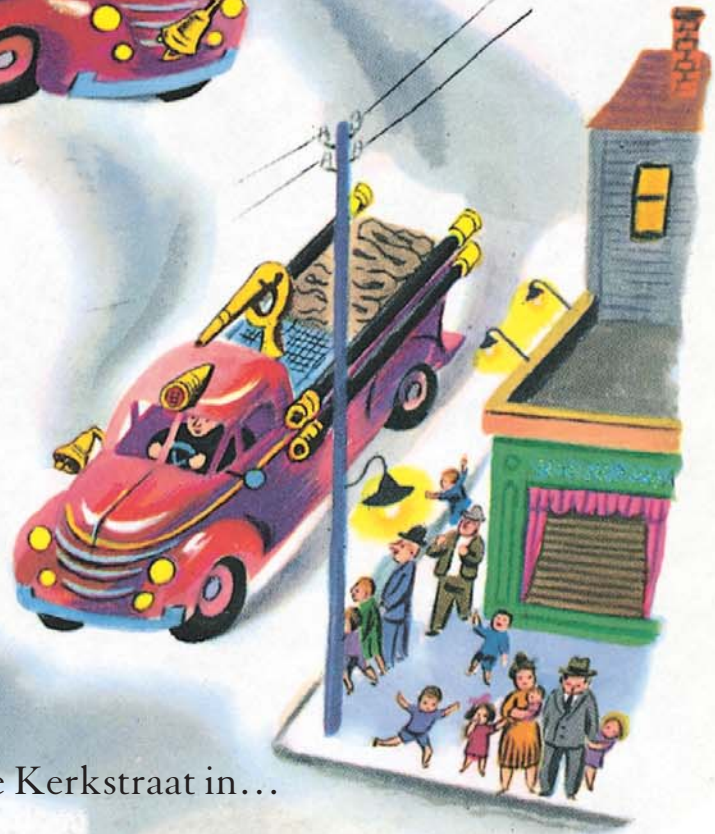


Ding! Ding! Ding!
In de brandweerkazerne klinkt het alarmsignaal.
Ding! Ding! Ding!
De Vijf Brandweermannetjes laten hun soep staan en glijden
langs de mast die beneden in de garage uitkomt.





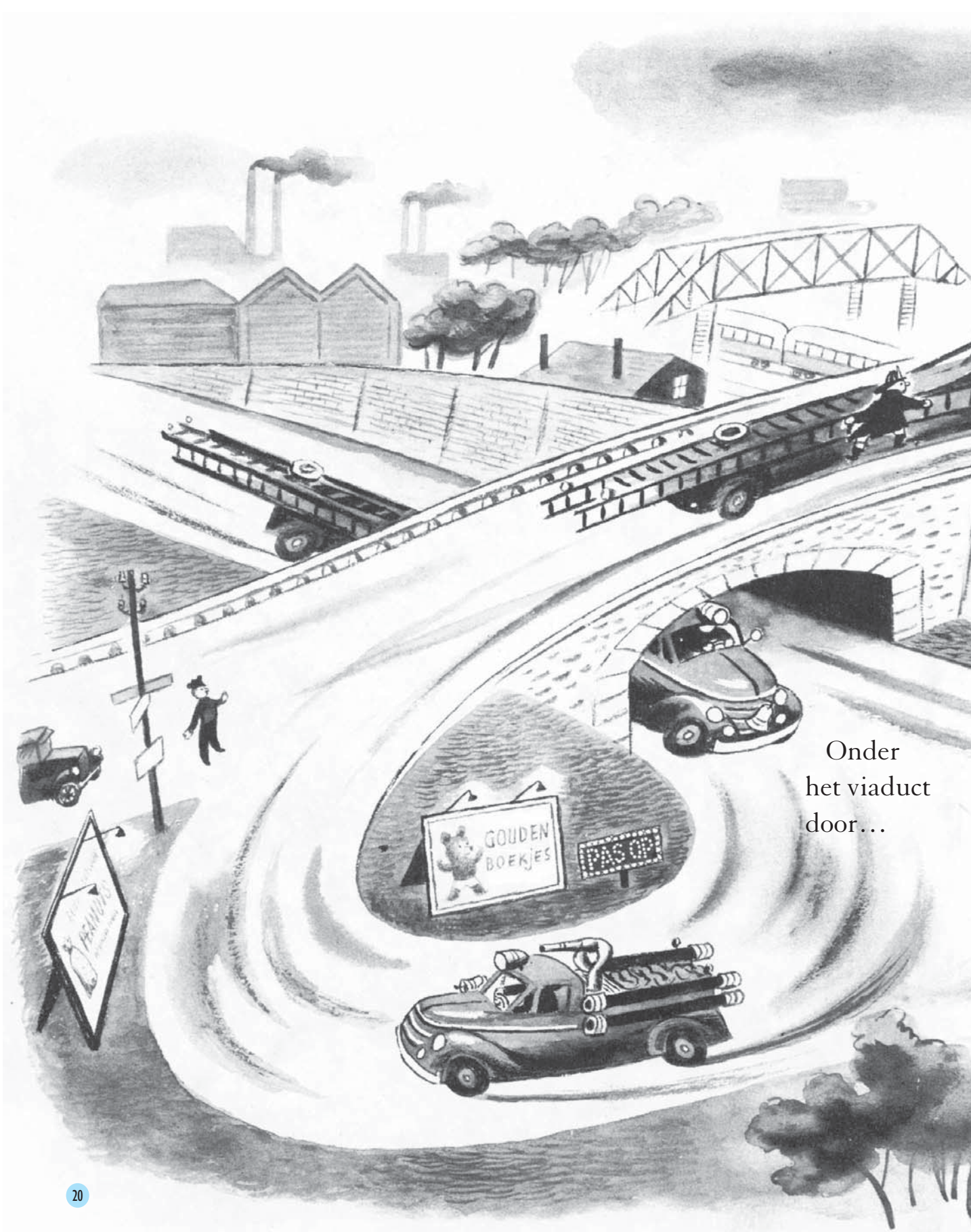
Nou steken ze het
plein over...
Hoeiiiiiiiiiiiiii!



Nou gaan ze de Kerkstraat in...

Zjjjjjjjjj!





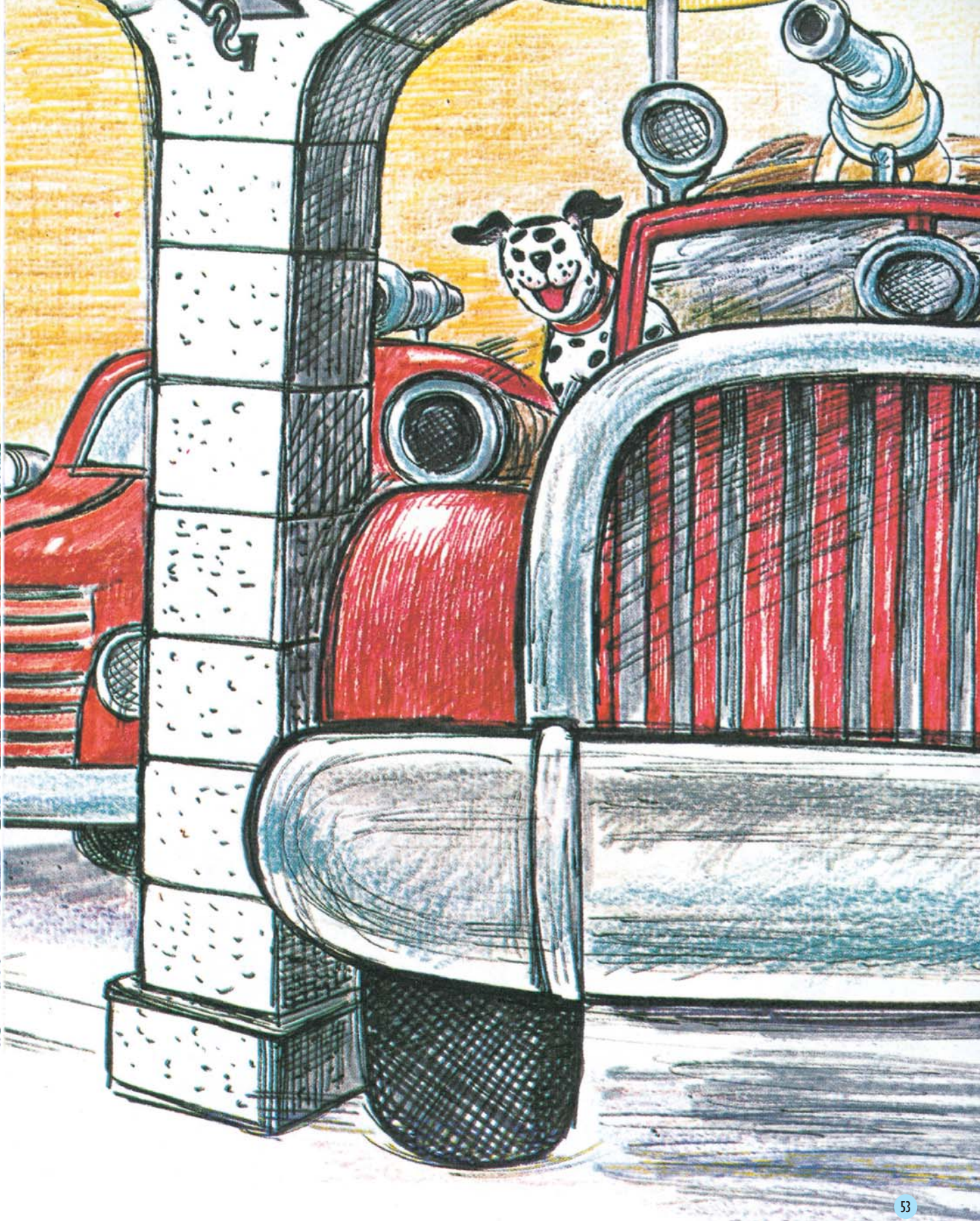
Onder
het viaduct
door...



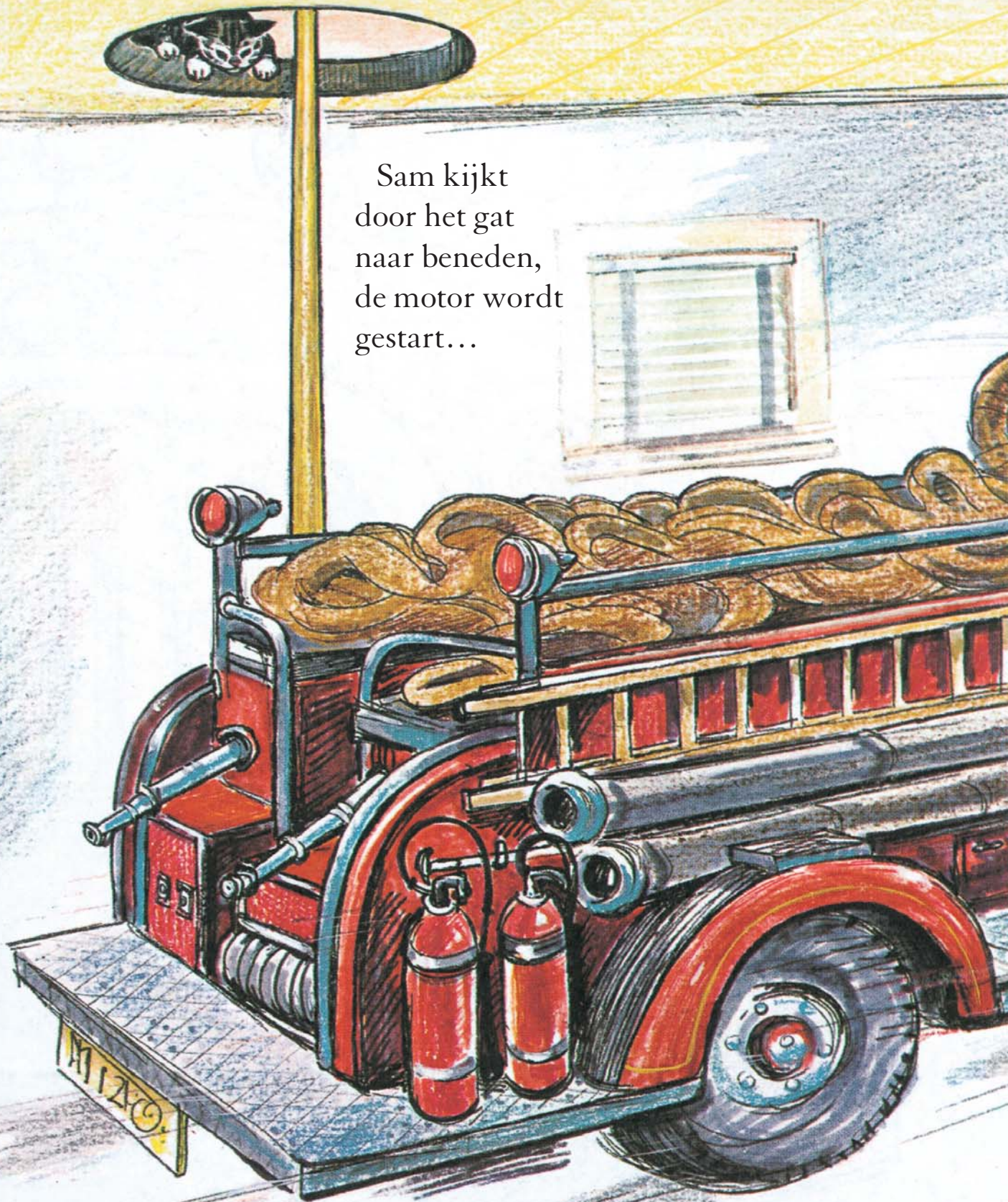
De agent kan niet eens kloppen, want de deur staat al in brand. “Sla die deur in!” roept hij. Maar hij wacht niet op de bijl. Hij trapt de deur open en rent naar boven. Daar wordt de familie Lutteput net wakker van het lawaai.

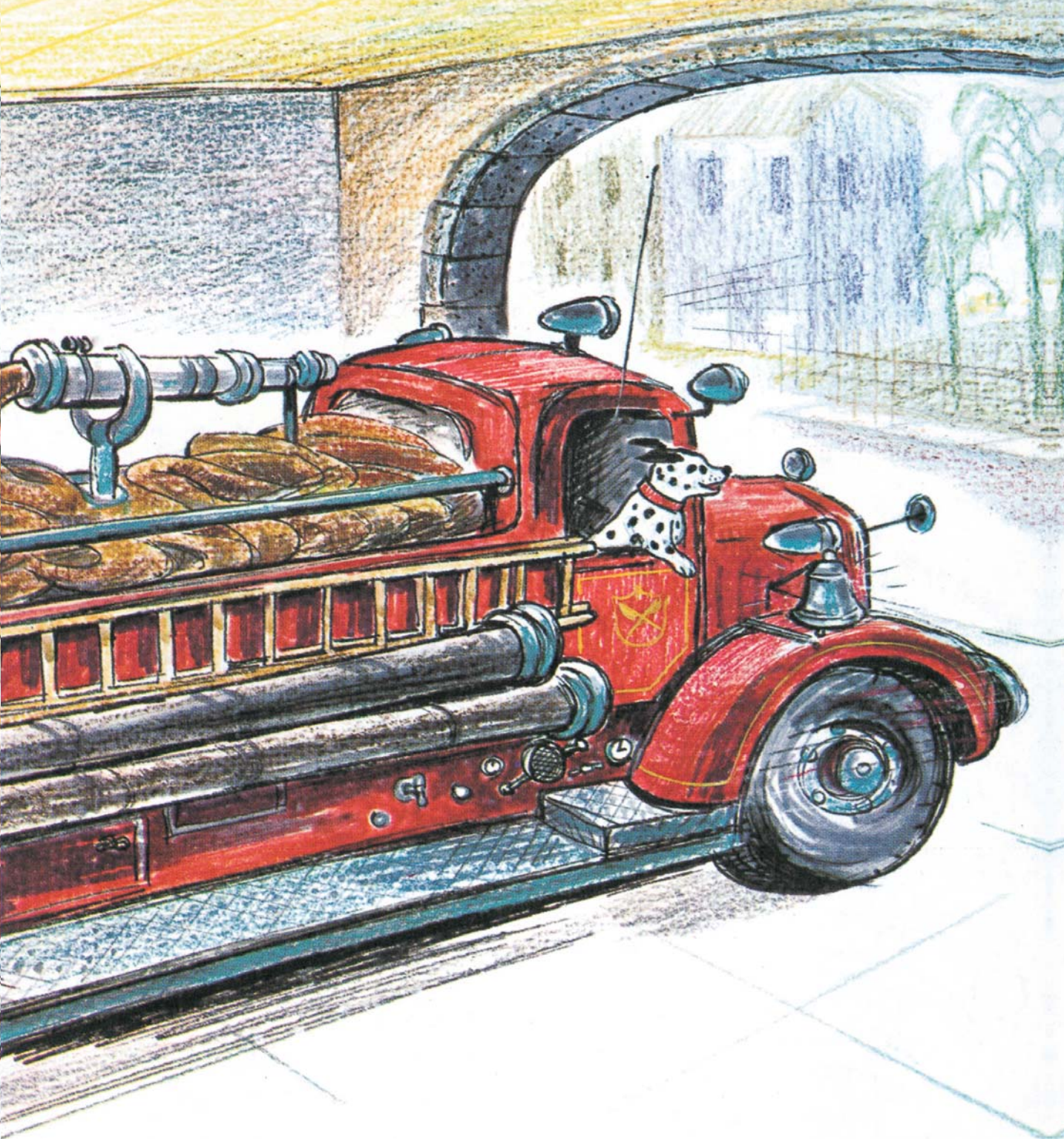






Sam kijkt
door het gat
naar beneden,
de motor wordt
gestart...





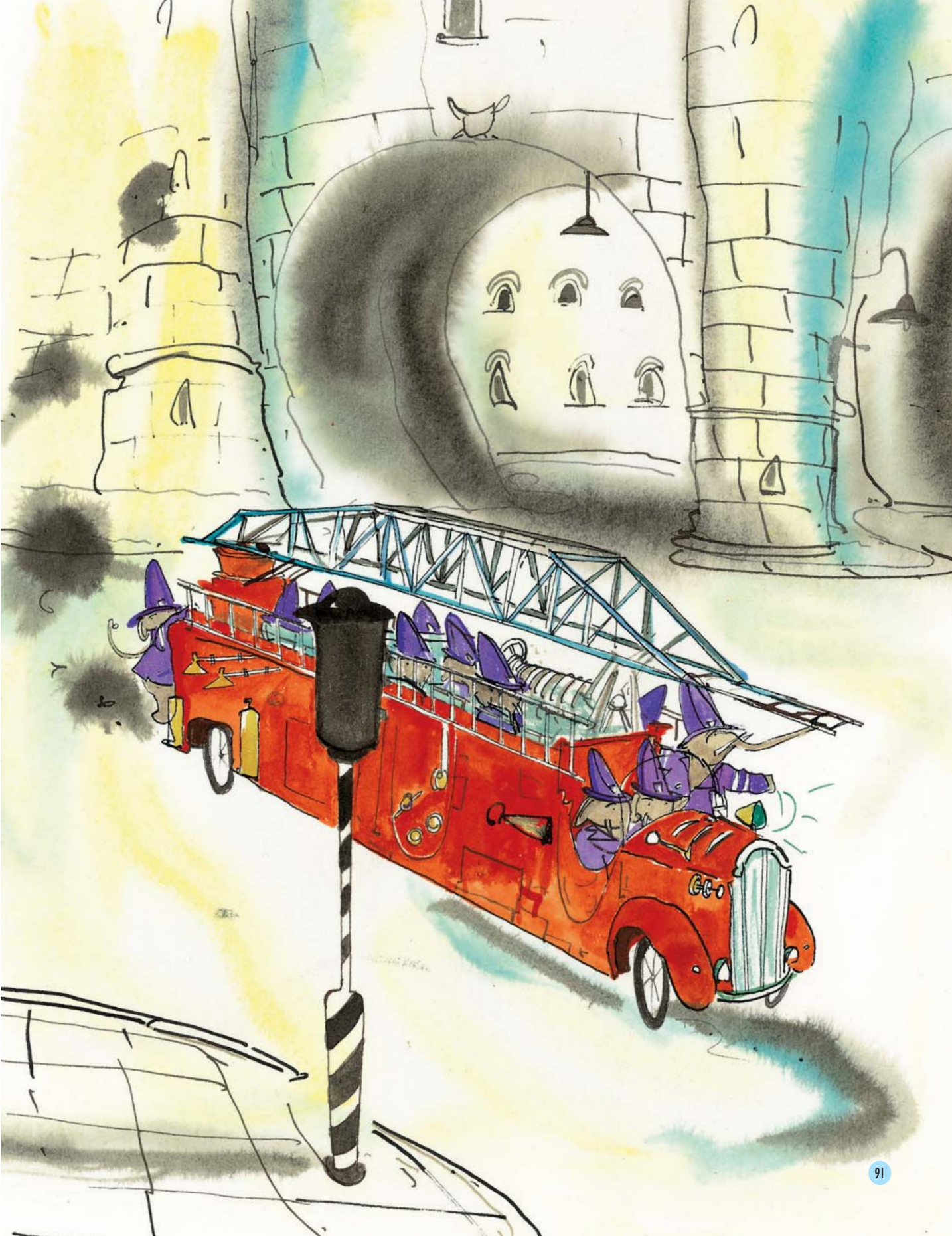
BLENG BLENG Hoeiiii...
Daar gaat de brandweerauto op weg naar de brand.
Sam blijft alleen achter.



HELP! De brand is in het pakhuis aan de overkant! En in dat pakhuis woont mevrouw Kats met haar dochtertje Betsie!

'Wakker worden, wakker worden allemaal!'
roept Spuit Elf door de slaapzaal.
De tien brandweerolifanten
klimmen uit hun ledikanten.
Spuit Elf staat al naast zijn bed.
Hij had de wekker zelf gezet.







Ze komen bij het schoolplein aan.
Daar zien ze juf Hanneloor met de olifantjes staan.
Spuut Elf fluistert zacht iets in hun oren,
zodat de tien brandweerolifanten het niet kunnen horen.
De kleine olifantjes roepen: *'Opzij, opzij, opzij,*
de brandweerolifanten komen voorbij!

Op een dag ging Mano voor het eerst met zijn vader en moeder naar buiten.

De zon scheen en de bladeren aan de bomen ritselden en ruisten.

Mano lag in een wandelwagentje.

Ze liepen tussen weilanden door.

‘Dat zijn kieviten,’ zei zijn vader en hij wees naar twee vogels die om elkaar heen buitelden hoog in de lucht.

‘En dit zijn je vader en moeder,’ zei zijn moeder en ze greep zijn vader om zijn middel.



Ze dansten met elkaar, midden op de weg tussen de weilanden.
Mano sliep in zijn wandelwagentje.

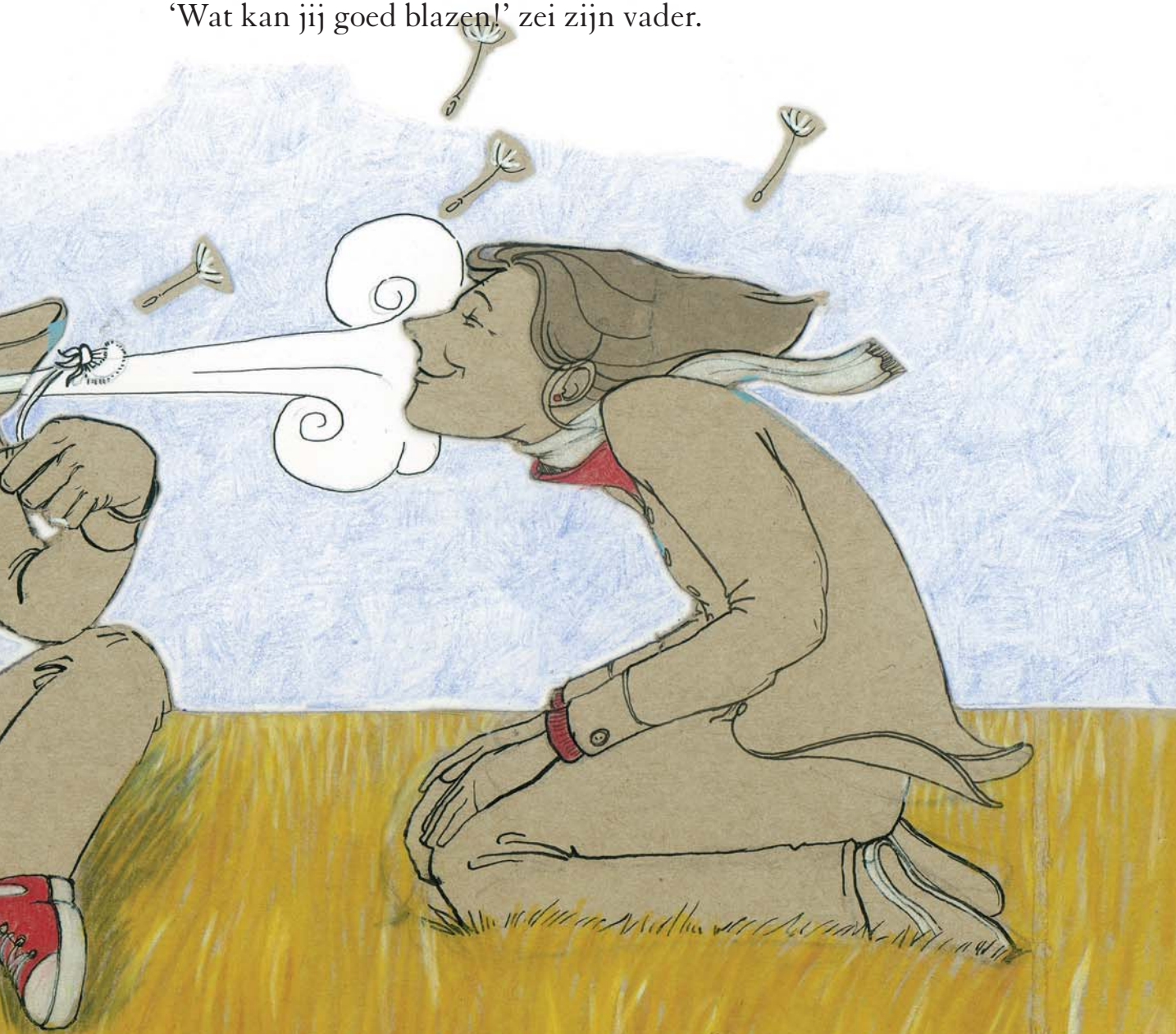
Toen ze waren uitgedanst gingen ze in het gras zitten, langs een sloot.

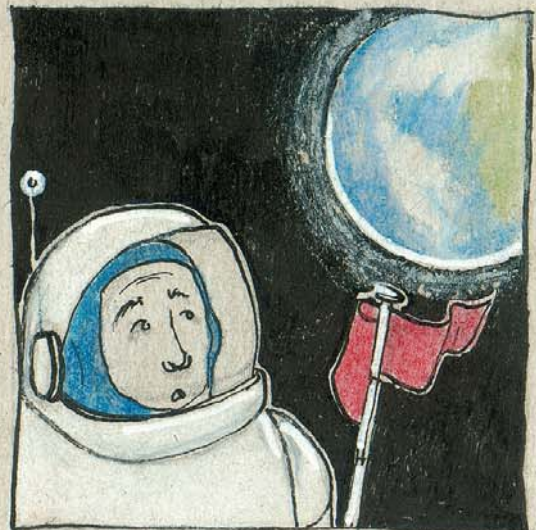
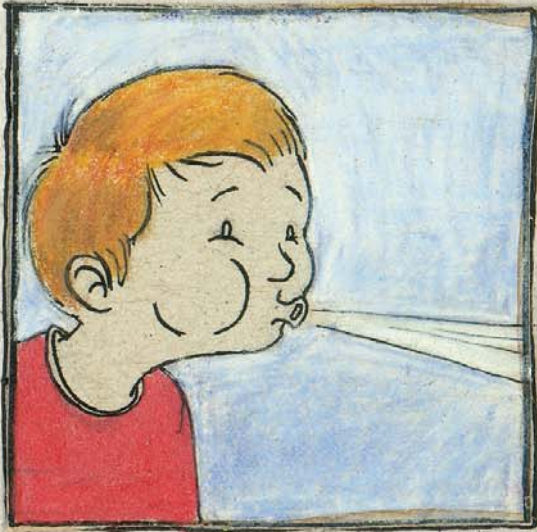
Mano's vader plukte een paar bloemen met pluisjes eraan.

'Dat zijn paardenbloemen, Mano,' zei hij. Hij liet ze Mano zien.

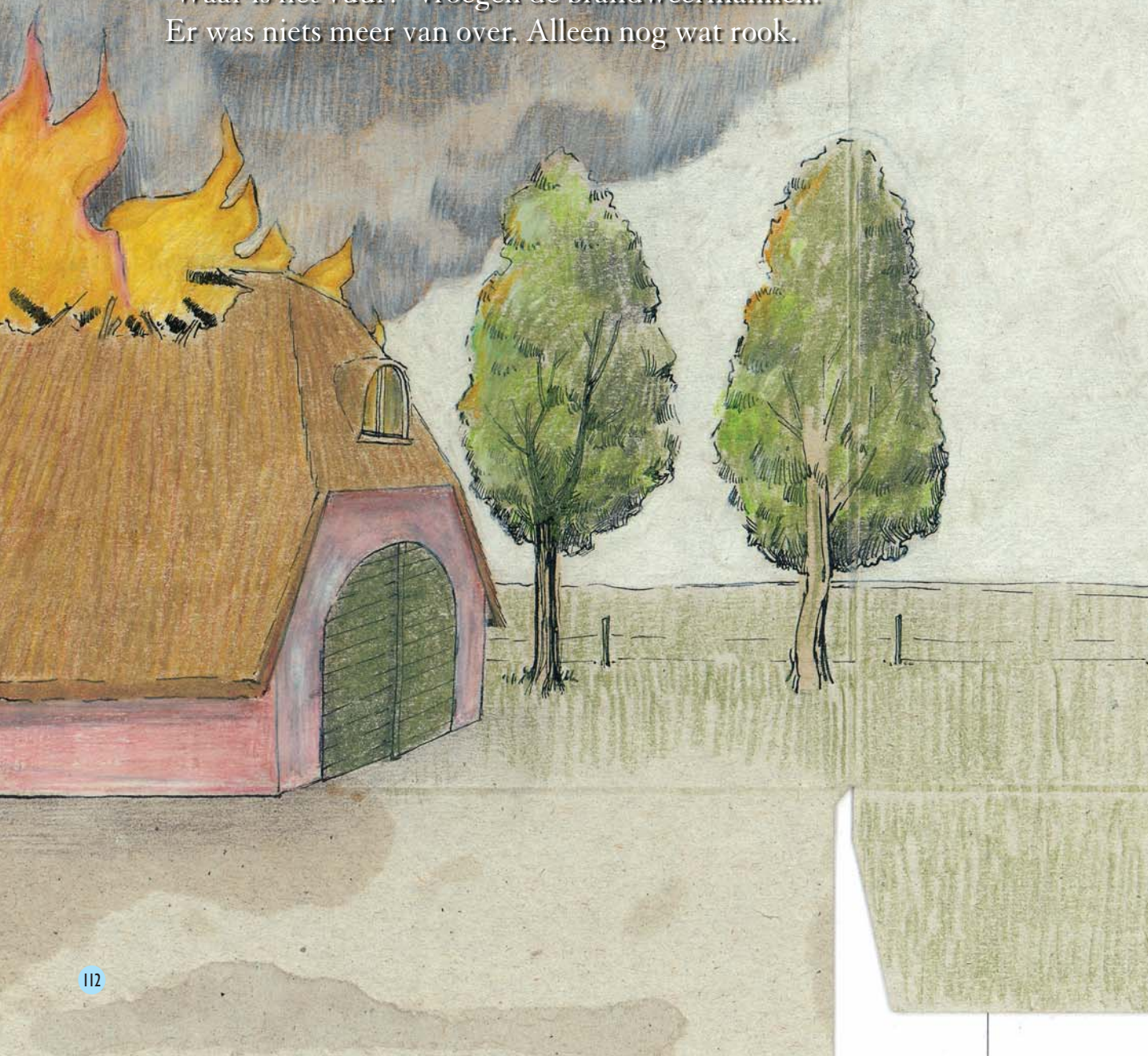
Mano blies en alle pluisjes waaiden weg.

'Wat kan jij goed blazen!' zei zijn vader.





Aan het eind van de straat stond een schuur in brand.
Dikke rookwolken kwamen boven de huizen uit.
Heel ver weg was de sirene van een brandweerauto te horen.
Mano kwam met zijn vader aangelopen.
'Wat een brand!' zei zijn vader.
Mano haalde diep adem en blies het vuur uit.
Even later kwam de brandweer.
'Waar is het vuur?' vroegen de brandweermannen.
Er was niets meer van over. Alleen nog wat rook.



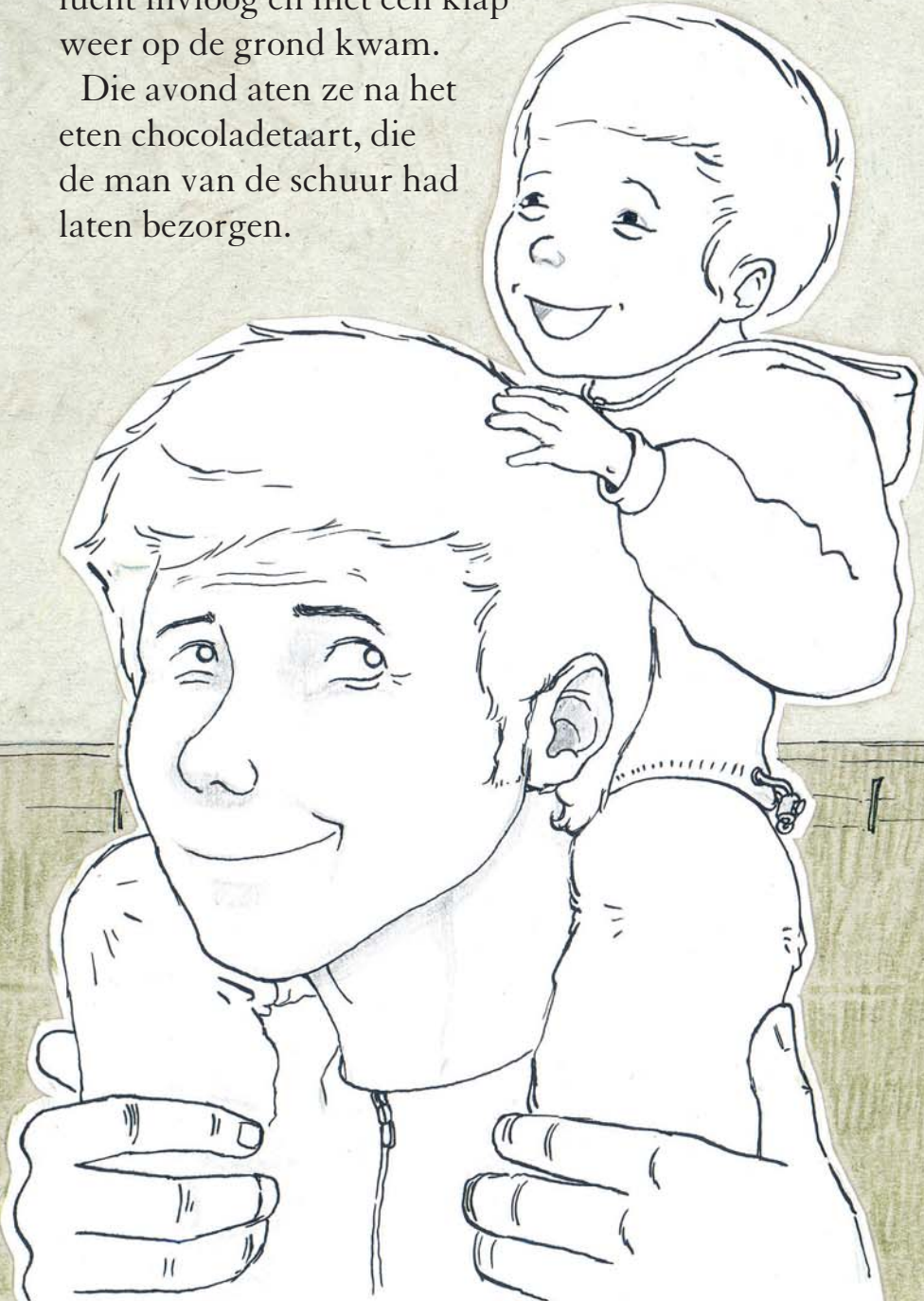
'Ja.. eh... mijn zoontje... Mano... die heeft het uitgeblazen... het spijt me... ik bedoel...' zei zijn vader.

De brandweermannen haalden hun schouders op en gingen weg.

De eigenaar van de schuur was heel blij.

'Dankjewel! Dankjewel!' riep hij en hij schudde de hand van Mano zo hard dat Mano een paar keer de lucht invloog en met een klap weer op de grond kwam.

Die avond aten ze na het eten chocoladetaart, die de man van de schuur had laten bezorgen.



De volgende dag kwam de directeur van de brandweer aan de deur.

Hij nodigde Mano uit om een keer met zijn moeder de brandweerkazerne te bekijken.

De brandweermannen lieten Mano alles zien: de rode brandweerauto's, de glimmende helmen, de brandslangen, de uitschuifbare ladders.

Achter de kazerne was een open veld. Daar oefenden ze.

Er werd een groot vuur gemaakt. Slangen werden uitgerold. De

brandweermannen hadden hun uniformen aan, hun helmen op.

Maar voor ze konden beginnen te spuiten blies Mano het vuur uit.

Ze hadden nog nooit zo iets gezien.

Ze vroegen zijn moeder of hij brandweerjongen mocht worden.

'Ja hoor,' zei zijn moeder.

